

STORTINGET

Innst. 278 S

(2025–2026)

Innstilling til Stortinget fra
energi- og miljøkomiteen

Dokument 8:191 S (2025–2026)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Tor Mikkjel Wara, Morten Stordalen, Kristoffer Sivertsen, Erlend Wiborg, Bjørn Larsen og Rikard Spets om å tilrettelegge for kjernekraft i Norge

Til Stortinget

Innledning

I dokumentet fremmes følgende forslag:

1. Stortinget ber regjeringen legge frem en helhetlig sak om hvordan kjernekraft kan etableres som en del av det norske kraftsystemet, herunder teknologiske, sikkerhetsmessige, regulatoriske og økonomiske rammebetingelser.
2. Stortinget ber regjeringen fremme forslag til nødvendige endringer i atomenergiloven, energiloven og strålevernloven, slik at regelverket legger til rette for etablering og drift av kommersiell kjernekraftproduksjon i Norge.
3. Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan ansvaret for kjernekraft bør organiseres i statlig forvaltning, herunder om det bør etableres en egen nasjonal kjernekraftmyndighet eller et samlet regulatorisk rammeverk under energimyndighetene, og komme tilbake til Stortinget.
4. Stortinget ber regjeringen åpne for at private aktører kan gjennomføre pilotprosjekter for små modulære reaktorer (SMR) i tilknytning til eksisterende industriområder eller nye industriklynger.
5. Stortinget ber regjeringen avvikle konsesjonsplikt

- og tilknytningsplikt for kjernekraft til kraftnettet, slik at kjernekraftverk kan forsyne kraftkrevende industri, som for eksempel datasentre og industriklynger, direkte med langsiktige kontrakter.
6. Stortinget ber regjeringen styrke nasjonal kompetanse innen kjernekraft gjennom forskning, utdanning og internasjonalt samarbeid, herunder legge til rette for at Norge kan delta aktivt i utviklingen av ny kjernekraftteknologi.
  7. Stortinget ber regjeringen søke om medlemskap i Euratom, slik at norske aktører får tilgang til forskingsmidler i denne regi.
  8. Stortinget ber regjeringen utrede og fremme forslag til løsninger for sikker og langsiktig håndtering og sluttlagring av brukt kjernebrensel, herunder nasjonalt sluttlager, internasjonalt samarbeid om lagring eller andre løsninger i tråd med internasjonale standarder.
  9. Stortinget ber regjeringen utrede etablering av et nasjonalt kjernekraftfond, etter modell fra Sverige, hvor operatører betaler inn midler til finansiering av håndtering av radioaktivt avfall og fremtidig nedstenging av kjernekraftverk.
  10. Stortinget ber regjeringen inkludere kjernekraft som en del av Norges langsiktige strategi for energisikkerhet og energiberedskap.
  11. Stortinget ber regjeringen legge prinsippet om teknologinøytralitet til grunn i energipolitikken, slik at kjernekraft vurderes på lik linje med andre lavutslipps- og fornybare energikilder og gis tilgang til det samme virkemiddelapparatet.
  12. Stortinget ber regjeringen kartlegge egnede lokasjoner for kjernekraftverk i Norge, særlig i tilknytning til eksisterende industriområder og større kraftforbrukere, og vurdere dette i sammenheng med for-

ventet utvikling i kraftbehov, nettkapasitet og energisystemets behov for stabil kraftproduksjon.

13. Stortinget ber regjeringen utrede hvordan Norge kan legge til rette for en forenklet og mer effektiv godkjenning av kjernekraftteknologi som allerede er godkjent av tilsynsmyndigheter i andre land med sammenlignbare sikkerhetsstandarder, for å redusere behandlingstid og regulatorisk risiko ved etablering av kjernekraft i Norge.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslagene.

Komiteens behandling

Komiteen har i brev av 24. mars 2026 til Energidepartementet ved statsråd Terje Aasland bedt om en vurdering av forslaget. Statsrådets uttalelse følger av vedlagte brev av 13. april 2026.

Komiteen inviterte til skriftlig høring i saken og mottok fem høringsinnspill innen høringsfristen.

Sakens dokumenter, inkludert høringsinnspill, er tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Anne Hagenborg, lederen Mani Hussaini, Linda Monsen Merkesdal, Torbjørn Vereide og Solveig Vik, fra Fremskrittspartiet, Kristoffer Sivertsen, Rikard Spets, Morten Stordalen og Tor Mikkel Wara, fra Høyre, Kari Sofie Bjørnsen og Aleksander Stokkebø, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars Haltbrekken, fra Senterpartiet, Ole Herman Sveian, fra Rødt, Sofie Marhaug, fra Miljøpartiet De Grønne, Frøya Skjold Sjursæther, og fra Venstre, Grunde Almeland, viser til at representantforslaget inneholder en rekke forslag som har til formål å starte arbeidet med tilrettelegging for kjernekraft i Norge. Komiteen registrerer videre at det regjeringsoppnevnte kjernekraftutvalget leverte sin utredning 8. april i år, NOU 2026:4 Kjernekraft i Norge? Fordeler, ulemper og forutsetninger. Komiteen noterer seg at Energidepartementet har sendt utvalgets rapport på offentlig høring, med en frist på seks måneder.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Rødt, Miljøpartiet De Grønne og Venstre mener prosessen videre for vurdering om kjernekraft skal bli en del av energimiksen i Norge, må være en forutsigbar, kunnskapsbasert

og demokratisk forankret prosess, som tar hensyn til fremtidige generasjoner.

På bakgrunn av dette fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge frem en stortingsmelding om kjernekraft.»

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Rødt og Miljøpartiet De Grønne merker seg at forslag om privat og kommersielt lønnsom kjernekraft ikke avklarer hvilke kostnader og ansvar staten i realiteten vil sitte igjen med. Disse medlemmer vil påpeke at en slik kjernekraftmodell står i sterk kontrast til den europeiske erfaringen, hvor kjernekraft i all hovedsak er bygget ut med vesentlig statlig involvering, statlige garantier eller offentlig eierskap. Det er nødvendig å gå grundig inn i hvilken risiko og hvilke kostnader som realistisk sett kan bæres av private, og hvilken kostnad staten sitter igjen med, særlig knyttet til langsiktig avfallshåndtering, sikkerhetsregime, beredskap og eventuelle ulykker. En uavklart ansvarsfordeling mellom stat og private aktører kan ikke vedtas gjennom enkeltforslag i Stortinget, men må utredes grundig og legges fram i en samlet sak, med realistiske tidslinjer og kostnadsrammer basert på erfaringer fra andre sammenlignbare land.

Disse medlemmer fremhever at håndtering av radioaktivt avfall, som binder framtidige generasjoner i svært lang tid, er et statlig, og svært kostnadskrevende, ansvar i tråd med Norges internasjonale forpliktelser. Videre vil disse medlemmer vise til at Norge i dag ikke har den kompetansen som kreves for å drive kommersiell kjernekraft, verken i forvaltningen, i tilsynsapparatet, i beredskapen eller i utdanningsinstitusjonene, og at en oppbygging av dette vil være både tid- og ressurskrevende. Disse medlemmer mener det er klokt å styrke norsk forskningskompetanse på området, men at denne kompetanseoppbyggingen må skje i et tempo som er styrt av faglige hensyn, ikke av politisk utålmodighet.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Rødt og Miljøpartiet De Grønne vil påpeke at en eventuell kjernekraftsatsing vil forutsette en betydelig kostnadskrevende oppskalering av offentlig forvaltning, tilsyn og beredskap, noe Stortinget må få en helhetlig vurdering av før det fattes vedtak som bygger på en slik utvikling.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Miljøpartiet De Grønne understreker at Norges kraftbehov på kort og mellomlang sikt må løses gjennom økt utbygging av fornybar kraft, bedre utnyttelse av eksisterende vannkraft, energieffektivisering og styrket kraftnett. Selv i de mest optimistiske scenarioene vil kjernekraft tidligst

kunne bidra i energisystemet fra 2040-tallet. Fram til da må man løse kraftbehovet med de virkemidlene som er tilgjengelige, og derfor er disse medlemmer opptatt av at den politiske debatten om kjernekraft ikke forsin-ker tiltak som gir mer kraft på kort sikt, all den tid kapi-tal og kompetanse er begrensede ressurser.

Komiteens medlem fra Senterpartiet mener en ny stortingsmelding om kjernekraft blant annet må dekke følgende tematikk:

- Kostnader og finansiering, herunder ansvarsforde-ling mellom stat og privat, og tidslinjer for gjen-nomføring.
- Kartlegging av behovet for statlig forvaltningskost-nad og subsidier, og potensialet for kommersiell drift.
- Belyse mulighetene for at kjernekraft kan være en del av energimiksen i fremtiden, herunder behovet for mer kraft.
- Potensialet for styrket samarbeid innenfor kjerne-kraft i Norden.
- Avfallshåndtering og en vurdering av mandatet til Norsk nukleær dekommisjonering.
- Hvordan sikre oppbygging av nasjonal kompetanse innen kjernekraft.
- Behovet for oppskalering av myndighetsfunksjoner knyttet til saksbehandling og kontroll.
- Muligheter kjernekraft kan gi for norsk leverandør-industri.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre vil i det videre trekke frem at kjernekraft i en rekke land de senere årene har fått fornyet oppmerksomhet som en stabil og utslippsfri energikilde. Flere europeiske land planlegger nå nye kjernekraft-verk eller oppgraderer eksisterende anlegg som en del av sin energipolitikk. Finland satte i 2023 i drift reaktoren Olkiluoto 3, som alene kan produsere rundt 14 TWh elektrisitet årlig. Storbritannia har besluttet å bygge nye kjernekraftverk, blant annet Hinkley Point C og Sizewell C. Sverige har besluttet å legge til rette for bygging av nye reaktorer og har endret sin energipolitikk for å muliggjøre en betydelig økning i kjernekraftkapasite-ten. Også land som Polen, Tsjekkia og Nederland har lansert planer om å bygge kjernekraftverk for å styrke energiforsyningen og redusere avhengigheten av importert energi (NOU 2026:4).

Disse medlemmer vil videre trekke frem at tek-nologisk utvikling har bidratt til økt interesse for nye ty-per kjernekraftverk, særlig små modulære reaktorer (SMR). Disse reaktorene er mindre enn tradisjonelle kjernekraftverk og kan i større grad serieproduseres, noe som kan bidra til lavere kostnader og kortere bygge-tid. Flere land, blant annet USA, Canada og Storbritan-nia, arbeider aktivt med å utvikle og kommersialisere

slike løsninger. Disse medlemmer mener at den in-ternasjonale utviklingen illustrerer at kjernekraft i økende grad vurderes som en sentral energikilde i frem-tidens kraftsystem.

Disse medlemmer vil videre fremheve at kjer-nekraft ble fremhevet som en av løsningene på klima-toppmøtet COP28, og 22 land forpliktet seg til å tre-doble kapasiteten til kjernekraftenergi innen 2050. For-målet med initiativet er å styrke energisikkerheten, re-dusere klimagassutslipp og sikre tilstrekkelig tilgang på stabil kraft i fremtidens energisystem. Disse med-lemmer merker seg at initiativet siden har fått økende oppslutning, og i løpet av 2025 hadde over 30 land slut-tet seg til erklæringen.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet påpeker at Norge står overfor en situasjon der etterspørselen etter elektrisk kraft forventes å øke i åre-ne fremover. Det er betydelig usikkerhet knyttet til hvor stort behovet vil bli, men historisk har økt tilgang på energi vært en sentral forutsetning for økonomisk vekst og verdiskaping. Elektrifisering av industri, transport og nye næringer vil i tiden fremover legge økt press på kraftsystemet. Samtidig er det bred enighet om at Norge fortsatt skal ha konkurransedyktige kraftpriser og høy forsyningsikkerhet.

Statnetts langsiktige markedsanalyse viser at kraft-forbruket i Norge kan øke til mellom 180 og 260 TWh i 2050, avhengig av utviklingen i elektrifisering og ny in-dustri. I et høyt vekstscenario anslås forbruket til om lag 260 TWh. Samtidig legger analyser fra Norges vassdrags-og energidirektorat (NVE) til grunn en kraftproduksjon i størrelsesorden rundt 200–210 TWh i 2050 i sin refe-ransebane. Disse medlemmer vil understreke at selv med en betydelig økning i produksjonen vil dette innebære en strammere kraftbalanse dersom etterspør-selen utvikler seg i tråd med Statnetts høyscenario.

Dagens kraftsystem er i all hovedsak basert på vann-kraft, som historisk har gitt Norge et vesentlig konkur-ransefortrinn. Samtidig er potensialet for ny regulerbar vannkraft begrenset sammenlignet med tidligere ut-byggingperioder. NVE anslår i sine analyser et potensial på i underkant av 20 TWh. Disse medlemmer mener imidlertid at disse estimatene er konservative og i for liten grad hensyntar muligheten for skånsom ut-bygging i vernede vassdrag. En mer fleksibel tilnærming til slike vassdrag kan derfor bidra til å øke produksjonen utover dagens anslag.

Oppgraderinger og effektøkninger i eksisterende vannkraftverk samt enkelte nye utbygginger vil slik disse medlemmer ser det, være sterkt bidragsytende til økt kraftproduksjon. Samtidig peker analysene fra blant annet NVE og Statnett på at dette ikke vil være til-strekkelig for å dekke det forventede kraftbehovet i fremtiden. Samlet sett vil disse medlemmer hevde

at Norge vil ha behov for ytterligere kraftproduksjon utover det som kan realiseres gjennom vannkraft alene.

Disse medlemmer vil poengtere at flere av teknologiene som ofte trekkes frem som løsninger for økt kraftproduksjon, samtidig står overfor betydelige utfordringer. Utbygging av landbasert vindkraft har de siste årene vært blant de mest konfliktfylte energisakene i Norge, med omfattende lokale protester og krevende konsesjonsprosesser. Solkraft kan være et nyttig supplement i kraftsystemet, men vil i norsk sammenheng ha begrenset betydning for den samlede energibalansen, blant annet som følge av et kaldt og mørkt klima samt store sesongvariasjoner. Havvind løftes frem av enkelte som en sentral del av fremtidens energimiks, men prosjektene er per i dag forbundet med svært høye kostnader og et massivt behov for offentlig støtte.

Disse medlemmer erkjenner at etablering av kjernekraftverk også innebærer store investeringer. Samtidig kan kjernekraft levere store mengder stabil kraft over svært lang tid, ofte i 60 til 80 år, noe som gjør at investeringene må vurderes i et langsiktig energisystemperspektiv. Til sammenligning har mange havvindprosjekter en forventet teknisk levetid på rundt 25–30 år.

Disse medlemmer mener videre at teknologisk utvikling, særlig innen små modulære reaktorer (SMR), har gjort kjernekraft mer fleksibel, sikrere og bedre egnet for mindre kraftsystemer og industriell bruk. De nye reaktorene som utvikles, er energieffektive og miljøvennlige. Disse medlemmer merker seg videre at det er en rask utvikling på området, og fremtidens kjernekraftverk tar i bruk enda bedre teknologiske løsninger og brensler som reduserer mengden kjernekraftavfall med betydelig sammenlignet med eldre kjernekraftverk.

Disse medlemmer vil påpeke at kraftproduksjon fra kjernekraft er stabil og forutsigbar. I USA ligger kapasitetsfaktoren for landets nærmere 100 reaktorer normalt på rundt 92–95 pst. av installert effekt. Til sammenligning ligger kapasitetsfaktoren i USA typisk på rundt 20–25 pst. for solkraft og 30–35 pst. for vindkraft (US Department of Energy, Pathways to Commercial Liftoff: Advanced Nuclear, mars 2023). Disse medlemmer vil med det understreke at kjernekraft dermed leverer store mengder kraft jevnt gjennom året, mens sol- og vindkraft i større grad er væravhengig og krever mer balansekraft i systemet.

Disse medlemmer vil videre poengtere at kjernekraft også er lite arealkrevende sammenlignet med andre energikilder. En SMR på om lag 300 MW vil typisk kreve et areal på størrelse med Ullevål stadion. Forskning fra blant annet NTNU peker på at arealbruken for kjernekraft vil være over 99 pst. lavere enn for landbasert vindkraft for tilsvarende kraftproduksjon (Forsker-sonen, 2023).

Disse medlemmer vil trekke frem kjernekraftverket Isar II i Tyskland som et illustrerende eksempel. Før anlegget ble stengt i 2023 produserte det om lag 11,5 TWh elektrisitet årlig. Dette tilsvarer over halvparten av den samlede produksjonen fra de nesten 7 000 vindturbinene i Danmark i et normalår.

Disse medlemmer vil videre peke på at flere sentrale internasjonale aktører peker på kjernekraft som en viktig del av fremtidens energisystemer. Det internasjonale energibyrået (IEA) har i ulike analyser fremhevet kjernekraft som en stabil og utslippsfri energikilde som kan bidra til å sikre tilstrekkelig kraftproduksjon i et system med økende elektrifisering og mer variabel kraftproduksjon fra sol- og vindkraft.

Per i dag har regjeringen fastsatt programmet for konsekvensutredning av et mulig kjernekraftverk i Taftøy næringspark i Aure og Heim kommuner (regjeringen, 2026). Prosjektet er planlagt basert på SMR-teknologi. Den skisserte utbyggingen har en samlet maksimal installert effekt på inntil 1 500 MW, noe som kan gi en årlig kraftproduksjon på rundt 12,5 TWh. Disse medlemmer legger til grunn at dette tilsvarer om lag 8 pst. av dagens samlede kraftproduksjon i Norge.

I forbindelse med konsekvensutredningen ga Energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet relevante direktorater i oppdrag å bidra til et helhetlig utredningsprogram. Arbeidet ble utført av blant annet Direktoratet for strålevern og atomikkerhet (DSA), NVE og Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB).

Disse medlemmer mener at den brede involveringen av departementer og direktorater illustrerer en sentral utfordring ved kjernekraft i Norge, ansvarsfordelingen er fragmentert. Etter dagens system er det i stor grad Helse- og omsorgsdepartementet som forvalter atomenergiloven, og dermed har det overordnede ansvaret for kjernekraftrelaterte spørsmål, mens DSA behandler søknader etter atomenergiloven og gir faglige tilrådinger i konsesjonssaker.

Dette innebærer slik disse medlemmer ser det, at kjernekraft i liten grad er integrert i den ordinære energipolitiske forvaltningen, som ellers ligger under Energidepartementet. Dermed behandles kjernekraft i stor grad som et stråleverns- og beredskapsspørsmål, snarere enn som en del av energipolitikken.

Disse medlemmer legger til grunn at etablering av et kjernekraftverk vil utløse krav om konsesjoner og tillatelser etter flere lover, blant annet atomenergiloven, energiloven og forurensningsloven. I tillegg krever plan- og bygningsloven at det gjennomføres omfattende konsekvensutredninger av miljø- og samfunnsvirkninger før en eventuell konsesjon kan tildeles.

Norge har i dag ingen kommersiell kjernekraftproduksjon. De tidligere forskningsreaktorene i Halden og

på Kjeller er stengt og planlegges avvirket. Disse medlemmer vil samtidig påpeke at atomenergiloven åpner for etablering av kjernekraftverk dersom Stortinget gir sitt samtykke og regjeringen tildeler konsesjon.

Disse medlemmer merker seg videre at ifølge atomenergilovens § 4 bør Stortinget gi samtykke til eventuelle konsesjoner til kjernekraftverk, og saken bør forelegges Stortinget når forslag om byggested foreligger og eierforhold er avklart.

I en pressemelding 11. februar 2026 understreket regjeringen at den ikke har tatt stilling til kjernekraft som energikilde i det norske energisystemet, men at dette vil vurderes nærmere i Kjernekraftutvalgets rapport. Samtidig er programmet for konsekvensutredningen nå fastsatt.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre vil videre påpeke at det til forskjell fra andre energiteknologier ikke finnes et etablert konsesjonsregime eller en tydelig institusjonell struktur for kjernekraft i Norge. Disse medlemmer mener dette skaper betydelig usikkerhet både for myndigheter, lokalsamfunn og potensielle investorer.

Disse medlemmer mener tiden er inne for at Norge legger til rette for kjernekraft som en del av en teknologinøytral og fremtidsrettet energipolitikk. I den forbindelse er det behov for tilpasninger og endringer langs flere akser.

Dersom kjernekraft skal kunne etableres i Norge, vil det være behov for å oppdatere og tilpasse sentralt lovverk. Dette gjelder blant annet atomenergiloven, energiloven og strålevernloven. Disse medlemmer mener at regelverket må utformes slik at det legger til rette for etablering og drift av kommersiell kjernekraft, samtidig som høye krav til sikkerhet og beredskap ivaretas.

Disse medlemmer mener det parallelt bør utvikles et tydelig regelverk for kjernekraftberedskap. Et slikt rammeverk bør blant annet omfatte nasjonal beredskap, ansvar ved ulykker, sikkerhetssoner rundt kjernekraftverk og spørsmål knyttet til forsikring og erstatningsansvar. Arbeidet bør ta utgangspunkt i etablerte internasjonale standarder, herunder retningslinjer fra Det internasjonale atomenergibyrået (IAEA).

Disse medlemmer mener det videre bør vurderes, i kombinasjon med kjernekraftetablering, å opprette et nasjonalt kjernekraftfond. Et slikt fond kan bidra til å finansiere fremtidig håndtering av radioaktivt avfall, dekke kostnader knyttet til nedstenging og dekommisjonering av kjernekraftverk og redusere statens økonomiske risiko. En mulig modell finnes i Sverige, hvor operatører av kjernekraftverk gjennom den statlige Kärnavfallsfonden er pålagt å betale inn midler løpende gjennom hele reaktorenes driftstid. Midlene beregnes ut fra forventede kostnader til håndtering av brukt kjernebrensel, sluttlagring av radioaktivt avfall og fremtidig

nedstenging av anleggene. Ordningen innebærer at kostnadene ved kjernekraftproduksjon i størst mulig grad bæres av produsentene selv, og ikke av staten eller skattebetalerne.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener samtidig at mulighetene for internasjonale løsninger for håndtering og lagring av brukt brensel og annet radioaktivt avfall bør utredes nærmere, både for avfallet fra Halden- og Kjeller-reaktorene og for eventuell ny kjernekraftproduksjon.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre mener at det er hensiktsmessig å legge til rette for samlokalisering av kjernekraft og kraftkrevende industri. En slik modell kan bidra til mer effektiv utnyttelse av kraftressursene ved at produksjon og forbruk av kraft skjer i samme område. Dette kan slik disse medlemmer ser det, redusere behovet for omfattende transport av elektrisitet over lange avstander og dermed også begrense belastningen på strømmettet. I en situasjon der mange regioner allerede opplever kapasitetsutfordringer i nettet, mener disse medlemmer at å legge til rette for samlokalisering kan bidra til å avlaste nettet og redusere behovet for kostbar nettutbygging.

Stabile og langsiktige kraftleveranser kan slik disse medlemmer ser det, legge grunnlaget for utvikling av nye industriklynger og styrke rammevilkårene for eksisterende kraftkrevende industri. En slik modell kan dermed bidra til økt verdiskaping, bedre utnyttelse av energisystemet og en mer effektiv kobling mellom kraftproduksjon og industriell aktivitet. I denne sammenheng vil disse medlemmer fremheve at langsiktige kraftavtaler mellom kraftprodusenter og næringsaktører kan være et sentralt virkemiddel for å utløse investeringer i ny kraftproduksjon. Slike avtaler, såkalte PPA-avtaler, bidrar til forutsigbare inntektsstrømmer for produsentene og reduserer markedsrisikoen, noe som er særlig viktig for kapitalintensive teknologier som kjernekraft. Disse medlemmer vil også peke på at langsiktige avtaler kan være et sentralt virkemiddel for å utløse investeringsbeslutninger, ved å redusere usikkerhet og sikre forutsigbare rammevilkår.

Disse medlemmer mener kjernekraft i Norge vil kunne bidra til økt energiberedskap og styrket forsyningssikkerhet. Kjernekraft leverer stabil kraftproduksjon uavhengig av værforhold og kan dermed bidra til et mer robust kraftsystem. Samtidig kan økt tilgang på stabil kraft gi bedre rammevilkår for kraftkrevende industri og redusere risikoen for kraftunderskudd, unødvendig nettutbygging og store prissvingninger i kraftmarkedet.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag.

«Stortinget ber regjeringen legge frem en helhetlig sak om hvordan kjernekraft kan etableres som en del av det norske kraftsystemet, herunder teknologiske, sikkerhetsmessige, regulatoriske og økonomiske rammebetingelser.»

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag til nødvendige endringer i atomenergiloven, energiloven og strålevernloven, slik at regelverket legger til rette for etablering og drift av kommersiell kjernekraftproduksjon i Norge.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utrede og fremme forslag til løsninger for sikker og langsiktig håndtering og sluttlagring av brukt kjernebrensel, herunder nasjonalt sluttlager, internasjonalt samarbeid om lagring eller andre løsninger i tråd med internasjonale standarder.»

«Stortinget ber regjeringen utrede etablering av et nasjonalt kjernekraftfond, etter modell fra Sverige, hvor operatører betaler inn midler til finansiering av håndtering av radioaktivt avfall og fremtidig nedstenging av kjernekraftverk.»

«Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan ansvaret for kjernekraft bør organiseres i statlig forvaltning, herunder om det bør etableres en egen nasjonal kjernekraftmyndighet eller et samlet regulatorisk rammeverk under energimyndighetene, og komme tilbake til Stortinget.»

«Stortinget ber regjeringen åpne for at private aktører kan gjennomføre pilotprosjekter for små modulære reaktorer (SMR) i tilknytning til eksisterende industriområder eller nye industriklynger.»

«Stortinget ber regjeringen avvikle konsesjonsplikt og tilknytningsplikt for kjernekraft til kraftnettet, slik at kjernekraftverk kan forsyne kraftkrevende industri, som for eksempel datasentre og industriklynger, direkte med langsiktige kontrakter.»

«Stortinget ber regjeringen styrke nasjonal kompetanse innen kjernekraft gjennom forskning, utdanning og internasjonalt samarbeid, herunder legge til rette for at Norge kan delta aktivt i utviklingen av ny kjernekraftteknologi.»

«Stortinget ber regjeringen søke om medlemskap i Euratom, slik at norske aktører får tilgang til forskningsmidler i denne regi.»

«Stortinget ber regjeringen inkludere kjernekraft som en del av Norges langsiktige strategi for energisikkerhet og energiberedskap.»

«Stortinget ber regjeringen legge prinsippet om teknologinøytralitet til grunn i energipolitikken, slik at kjernekraft vurderes på lik linje med andre lavutslipps- og fornybare energikilder og gis tilgang til det samme virkemiddelapparatet.»

«Stortinget ber regjeringen kartlegge egnede lokasjoner for kjernekraftverk i Norge, særlig i tilknytning til eksisterende industriområder og større kraftforbrukere, og vurdere dette i sammenheng med forventet utvikling i kraftbehov, nettkapasitet og energisystemets behov for stabil kraftproduksjon.»

«Stortinget ber regjeringen utrede hvordan Norge kan legge til rette for en forenklet og mer effektiv godkjenning av kjernekraftteknologi som allerede er godkjent av tilsynsmyndigheter i andre land med sammenlignbare sikkerhetsstandarder, for å redusere behandlingstid og regulatorisk risiko ved etablering av kjernekraft i Norge.»

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til at lave strømpriser, ren kraft til industrien og kostnadseffektive utslippskutt er viktige mål i kraftpolitikken.

Disse medlemmer viser til at dersom man skal få lavere strømpriser, ren kraft til industrien og kostnadseffektive utslippskutt, trenger man mer kraft og bedre nett. Disse medlemmer mener at selv om fornybar kraft er det som raskest kan bygges ut, og er viktig å legge til rette for, er det også viktig å planlegge for kraftbehovet etter 2040, hvor man vil trenge veldig mye energi. Disse medlemmer mener man bør slippe alle kraftformer til og ha en mest mulig teknologinøytral tilnærming. Det viktigste er å oppnå resultater.

Disse medlemmer vil understreke at arbeidet med å utrede og tilrettelegge for kjernekraft ikke må fortrengte eller svekke fremdriften i utbygging av fornybar energi som raskt kan bidra til at Norge når klimamålene og sikre konkurransekraften til norsk industri. Selv i en situasjon hvor kjernekraft blir en viktig del av den norske energimiksen, vil det fortsatt være behov for utbygging av andre energiformer for å møte morgendagens energibehov. Særlig på kort sikt vil utbygging av raskt realiserbare fornybare energikilder være avgjørende dersom man skal møte industriens behov og oppfylle Norges klimaforpliktelse.

Disse medlemmer ønsker en kunnskapsbasert, grundig og ansvarlig prosess videre. Samtidig er disse medlemmer opptatt av at denne ansvarlige prosessen bør startes og drives fremover, ikke treneres. Det vises videre til at disse medlemmer på sikt ønsker å

tilrettelegge for at private kan finansiere og bygge ut kjernekraft i Norge, med tre tydelige forbehold:

- Muligheten for kjernekraft i fremtiden må ikke bli en sovepute mot å bygge ut mer fornybar kraft og nett i dag, hvor tempoet må betydelig opp.
- Det er ikke aktuelt med statlige subsidier eller eierskap.
- Det skal ikke kompromises på sikkerhet. Det er ikke aktuelt å godkjenne et eneste kjernekraftverk uten at betryggende løsninger for sikkerhet og avfallshåndtering er på plass.

Disse medlemmer merker seg at kjernekraftutvalgets rapport (NOU 2026:4) er sendt på offentlig høring med seks måneders frist. Dette gir næringsliv, kommuner, fagmiljøer og andre berørte aktører mulighet til å gi innspill til utvalgets vurderinger og anbefalinger.

Disse medlemmer viser til at kjernekraft kan bidra med betydelige mengder fossilfri kraft, og kraftverkene er veldig arealeffektive – som er viktig i en tid der naturen er under press. Samtidig finnes det flere utfordringer som man må ta på alvor, som lange ledetider, sikkerhet og avfallshåndtering.

Disse medlemmer vil legge til rette for at private aktører på sikt selv kan finansiere bygging, drift og dekommisjonering av kjernekraftanlegg, og mener at tiden for å nekte kjernekraften å få bidra må være forbi.

Disse medlemmers absolutte forutsetning for å tillate kjernekraftverk i fremtiden, er at man har et trygt, strengt og ansvarlig rammeverk, og at man har solide planer for håndtering av avfallet.

Disse medlemmer vil påpeke at Norge ikke starter med blanke ark. Blant annet har man allerede et eget direktorat for strålevern og atomsikkerhet, sterke forskningsmiljøer, en dedikert atomenergilov og Norsk nukleær dekommisjonering (NND) som jobber med trygge løsninger for lagring av kjernefysisk avfall. Norge har et godt utgangspunkt å bygge å videre på. Disse medlemmer er opptatt av at det nå blir fremdrift i arbeidet med å ytterligere styrke kompetanse, kapasitet og regulatoriske rammer. At det tar tid, er et argument for å komme i gang, ikke å la være.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen gå i dialog med nordiske naboland om et mulig tettere samarbeid innen kjernekraft, herunder for forskning, kompetansebygging, virkemidler og rammeverk.»

«Stortinget ber regjeringen i lys av Kjernekraftutvalgets anbefaling etablere et nasjonalt kompetanseprosjekt for kjernekraft som blant annet vurderer

hvordan IAEAs anbefalinger for et nytt kjernekraftland kan tilpasses norske forhold.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Høyre fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fastsette konsekvensutredningsprogram og starte arbeidet med å utrede og tilrettelegge for flere av de privat initierte kjernekraftprosjektene i Norge, og oppdatere Stortinget om fremdriften.»

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen fremme forslag til nødvendige endringer i relevant lovverk, som atomenergiloven, energiloven, strålevernloven og aktuelle forskrifter, slik at regelverket legger til rette for etablering og drift av kommersiell kjernekraftproduksjon i Norge.»

«Stortinget ber regjeringen klargjøre hvordan ansvaret for kjernekraft skal organiseres i offentlig forvaltning, herunder om det bør etableres en egen nasjonal kjernekraftmyndighet eller om det best løses ved å påse at NVE og DSA har nødvendig kompetanse og ressurser for utbygging av kjernekraft i Norge, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.»

«Stortinget ber regjeringen utrede hvordan man kan legge til rette for off-grid-løsninger for kjernekraft, for eksempel tilknyttet industri- og næringsområder, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.»

«Stortinget ber regjeringen styrke nasjonal kompetanse innen kjernekraft gjennom forskning, utdanning og internasjonalt samarbeid.»

«Stortinget ber regjeringen utrede fullverdig medlemskap i Euratom, herunder hvor mye forskningsmidler som kan tilfalle Norge gjennom en slik deltakelse, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.»

«Stortinget ber regjeringen utvide Norsk nukleær dekommisjonering sitt mandat til også å kunne utrede løsninger for å håndtere fremtidig avfall fra kommersiell kjernekraftproduksjon, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.»

«Stortinget ber regjeringen utrede ulike modeller og krav til hvordan private operatører fullt ut skal finansiere håndtering av radioaktivt avfall og dekommisjonering av eget kjernekraftverk, f.eks. etter modell fra Sverige, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.»

«Stortinget ber regjeringen ta initiativ til – innenfor Norges internasjonale forpliktelser – harmonisering, effektivisering, standardisering og samkjøring av de nasjonale regelverkene for kjernekraft med andre nordiske land.»

«Stortinget ber regjeringen fullføre en norsk selvaluering av samtlige 19 problemstillinger om infrastruktur tilknyttet kjernekraft som er inkludert i IAEAs 'Milestone approach', og sende en forespørsel til IAEA om å foreta en gjennomgang av Norges forutsetninger for å etablere kjernekraft (en INIR-revisjon).»

«Stortinget ber regjeringen jobbe for en regulatorisk oppdatering og utvikling, slik at det norske lovverket er tilrettelagt for forsvarlig og effektiv behandling av konsesjonssøknader, og mulig etablering og drift av kjernekraft.»

Komiteens medlemmer fra Høyre fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen legge til rette for utbygging av kjernekraft i Norge, dersom private aktører selv finansierer utbygging, drift og dekommisjonering.»

«Stortinget ber regjeringen utarbeide en helhetlig stortingsmelding eller tilsvarende sak for Stortinget med en nasjonal plan for tilrettelegging for kjernekraft i Norge.»

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti er sjokkert over hvor uansvarlige Høyre og Fremskrittspartiet er i denne saken. Atomkraftverk er ikke en pølsebu. Det er ikke bare å sette opp et atomkraftverk å håndtere problemene i etterkant. Staten må planlegge og ta fullstendig ansvar for sikkerheten til norske innbyggere. Dette vil selvfølgelig innebære betydelige kostnader for staten og risiko for innbyggere. Atomkraft krever trygg håndtering av avfallet, og det må legges til rette for trygg lagring i over tusen år. Dette medlem mener dette ikke er spørsmål som er egnet for en hurtigbehandling i Stortinget, som dette forslaget innebærer. Kjernekraftutvalget har nylig lagt fram sin rapport, og den er sendt på høring av regjeringen. Å legge fram en rekke forslag som forskutterer den offentlige debatten og høringen, er å vise manglende respekt for det grundige arbeidet som har blitt lagt fram.

Dette medlem vil understreke at det ikke er ubegrenset med ressurser, penger og arbeidsfolk i Norge. Atomkraft er den dyreste tilgjengelige kraftkilden og vil følgelig kreve betydelige subsidier. Fremskrittspartiet og Høyre legger med disse forslagene opp til betydelig sløsing med skattebetalernes penger. I Sverige er det nå satt av over 200 mrd. svenske kroner i subsidier fra staten til atomkraft. Norge er en nasjon som er bygd på sta-

bil vannkraft. Der andre land har et stort behov for store stabile kraftkilder, har man allerede dette i Norge. Dette medlem mener at det derfor gir svært lite mening for Norge som stat å subsidiere atomkraft på den måten Fremskrittspartiet ønsker.

Dette medlem vil trekke fram at ulikt fra sine naboland så har ikke Norge kompetanse på atomkraft til kraftproduksjon. Det er derfor svært lite som taler for at Norge skal gå foran i utviklingen av ny atomkraftteknologi. Til det er risikoen for å sløse bort skattebetalernes penger på et område hvor Norge ikke har noe konkurransefortrinn i utgangspunktet for stor.

Dette medlem vil understreke behovet for å ha is i magen, og ikke ha hastverk i behandling av atomkraftverk. Atomkraft krever løsninger som kan stå seg i tusenvis av år, da har man tid til en grundig offentlig debatt.

Dette medlem vil minne om at det er grunn til at det kreves betydelige sikkerhetstiltak rundt atomkraftverk. Verden har sett en rekke alvorlige atomulykker, og materiale fra atomkraftverk gir råvarene til produksjon av svært farlige atomvåpen. Dette er ikke et politisk område hvor man kan gå for lettvinde løsninger.

Komiteens medlem fra Rødt er uenig i flere av premissene som legges til grunn av forslagsstillerne. Det er riktig at energiomstillingen, og særlig den videre elektrifiseringen av samfunnet, medfører utfordringer som ikke bør undervurderes. Norges vassdrags- og energidirektorats (NVE) seneste langsiktige kraftmarkedsanalyse gir imidlertid ikke grunnlag for å konkludere med at Norge står overfor et kraftunderskudd i nær framtid.

Dette medlem viser til at kjernekraft utgjør en del av løsningen på klimakrisen, og at en betydelig reduksjon i de globale klimagassutslippene vanskelig lar seg realisere uten bruk av kjernekraft som en del av energimiksen. Kjernekraft medfører også mindre omfattende arealinngrep enn mange andre energiformer, noe som demper presset på natur- og artsmangfold. Dette innebærer imidlertid ikke at kjernekraft er uten negative miljømessige konsekvenser, og disse må tas på største alvor. Dette medlem understreker samtidig at utbygging av kjernekraft ikke vil kunne realiseres på kort eller mellomlang sikt i Norge, men heller være aktuelt på lengre sikt.

Dette medlem er positivt til kjernekraft fordi dette er en arealeffektiv og relativt klimavennlig energikilde sammenlignet med mange alternativer. Dette medlem mener at en grunnleggende forutsetning for utvikling og eventuell etablering av kjernekraft i Norge må være under full statlig kontroll og styring. Kjernekraft skiller seg vesentlig fra annen energiproduksjon ved at den er kapitalintensiv, sikkerhetskritisk og langsiktig. Teknologien stiller strenge krav til både tilsyn, be-

redskap og avfallshåndtering over lange tidshorisonter. Dette medlem mener derfor at det dermed ikke er forenlig med fellesskapets interesser å overlate slike oppgaver til private eller kommersielle aktører med profitt som overordnet formål. Eventuell etablering av kjernekraft i Norge vil være en del av samfunnets kritiske infrastruktur, og utenlandsk eller privat kontroll over slik virksomhet vil kunne innebære betydelige sikkerhetspolitiske og beredskapsmessige utfordringer.

Dette medlem peker på at Norge allerede må håndtere langtidslagring av avfall fra forskningsreaktorene på Kjeller og Halden. Til nå har staten brukt minst en kvart mrd. kroner på eksterne konsulenttjenester for å håndtere avfallet (Vårt Land, 18. august 2024). Dette medlem mener det er klokt å bygge opp egen kompetanse knyttet til kjernekraft, inkludert håndtering av langtidslagring, innenfor det offentlige.

Dette medlem understreker behovet for at Stortinget gis anledning til en grundig behandling av spørsmålet om kjernekraft i Norge, særlig i lys av Kjernekraftutvalgets utredning (NOU 2026:4) som ble framlagt etter at dette representantforslaget ble fremmet.

På denne bakgrunn fremmer dette medlem følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sikre at utvikling og eventuell etablering av kjernekraft i Norge skjer under fullt statlig eierskap, kontroll og styring, av hensyn til nasjonal sikkerhet, beredskap og den langsiktige forvaltningen av kritisk infrastruktur og radioaktivt materiale.»

«Stortinget ber regjeringen sikre at eventuell utvikling og etablering av kjernekraft i Norge skjer i tråd med prinsippet om hjemfallsrett, slik at eierskap over kjernekraftanlegg og tilhørende infrastruktur forblir under fellesskapets kontroll.»

Dette medlem viser til sammenhengen mellom kjernekraft til energiproduksjon og spredning av atomvåpen. Som Kjernekraftutvalget påpeker, foreligger det en vedvarende risiko for at nukleært materiale kan misbrukes til atomvåpenformål på forskjellige måter. Utvalget understreker videre at:

«Det er bred internasjonal enighet om at det er behov for å kontrollere og beskytte fissilt materiale slik at det ikke kommer på avveier og havner i hendene på grupper eller stater som ønsker å utvikle atomvåpen.»

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt viser videre til at de senere års økte spenninger i forholdet til Russland, sammen med usikkerhet knyttet til den amerikanske atomvåpenparaplyens framtid, har bidratt til nye krav om kjernefysisk opprustning i Europa. Disse medlemmer mener derfor at det på denne bakgrunn er viktigere enn

noen gang at Norge bidrar til å demme opp for en slik utvikling, ved å tilslutte seg den folkerettslig bindende FN-traktaten om forbud mot kjernevåpen. Disse medlemmer mener at en slik tilslutning vil være i samsvar med vedtatt norsk politikk om å arbeide for en verden fri for atomvåpen gjennom Ikkespredningsavtalen (NPT) samt Norges linje om å unngå utplassering av atomvåpen på norsk territorium. Dette er også i tråd med Norges langsiktige interesse i å bevare lavspenning og stabilitet i nordområdene.

På bakgrunn av dette fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen tilslutte Norge Traktaten om forbud mot atomvåpen (TPNW).»

Komiteens medlem fra Rødt fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sikre at utvikling og eventuell utbygging av kjernekraftteknologi i Norge skjer i tråd med IAEA-regimet og ikke bidrar til spredning av atomvåpen.»

Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen gå i dialog med nordiske naboland om et mulig tettere samarbeid innen kjernekraft, herunder for forskning, kompetansebygging, virkemidler og rammeverk.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen i lys av Kjernekraftutvalgets anbefaling etablere et nasjonalt kompetanseprosjekt for kjernekraft som blant annet vurderer hvordan IAEAs anbefalinger for et nytt kjernekraftland kan tilpasses norske forhold.

Forslag fra Fremskrittspartiet og Høyre:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen legge frem en helhetlig sak om hvordan kjernekraft kan etableres som en del av det norske kraftsystemet, herunder teknologiske, sikkerhetsmessige, regulatoriske og økonomiske rammebetingelser.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen fremme forslag til nødvendige endringer i atomenergiloven, energiloven og strålevernloven, slik at regelverket legger til rette for etablering og drift av kommersiell kjernekraftproduksjon i Norge.

Forslag 5

Stortinget ber regjeringen fastsette konsekvensutredningsprogram og starte arbeidet med å utrede og tilrettelegge for flere av de privat initierte kjernekraftprosjektene i Norge, og oppdatere Stortinget om fremdriften.

Forslag fra Fremskrittspartiet:*Forslag 6*

Stortinget ber regjeringen utrede og fremme forslag til løsninger for sikker og langsiktig håndtering og sluttlagring av brukt kjernebrensel, herunder nasjonalt sluttlager, internasjonalt samarbeid om lagring eller andre løsninger i tråd med internasjonale standarder.

Forslag 7

Stortinget ber regjeringen utrede etablering av et nasjonalt kjernekraftfond, etter modell fra Sverige, hvor operatører betaler inn midler til finansiering av håndtering av radioaktivt avfall og fremtidig nedstenging av kjernekraftverk.

Forslag 8

Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan ansvaret for kjernekraft bør organiseres i statlig forvaltning, herunder om det bør etableres en egen nasjonal kjernekraftmyndighet eller et samlet regulatorisk rammeverk under energimyndighetene, og komme tilbake til Stortinget.

Forslag 9

Stortinget ber regjeringen åpne for at private aktører kan gjennomføre pilotprosjekter for små modulære reaktorer (SMR) i tilknytning til eksisterende industriområder eller nye industriklynger.

Forslag 10

Stortinget ber regjeringen avvikle konsesjonsplikt og tilknytningsplikt for kjernekraft til kraftnettet, slik at kjernekraftverk kan forsyne kraftkrevende industri, som for eksempel datasentre og industriklynger, direkte med langsiktige kontrakter.

Forslag 11

Stortinget ber regjeringen styrke nasjonal kompetanse innen kjernekraft gjennom forskning, utdanning og internasjonalt samarbeid, herunder legge til rette for at Norge kan delta aktivt i utviklingen av ny kjernekraftteknologi.

Forslag 12

Stortinget ber regjeringen søke om medlemskap i Euratom, slik at norske aktører får tilgang til forskningsmidler i denne regi.

Forslag 13

Stortinget ber regjeringen inkludere kjernekraft som en del av Norges langsiktige strategi for energisikkerhet og energiberedskap.

Forslag 14

Stortinget ber regjeringen legge prinsippet om teknologinøytralitet til grunn i energipolitikken, slik at kjernekraft vurderes på lik linje med andre lavutslipps- og fornybare energikilder og gis tilgang til det samme virkemiddelapparatet.

Forslag 15

Stortinget ber regjeringen kartlegge egnede lokasjoner for kjernekraftverk i Norge, særlig i tilknytning til eksisterende industriområder og større kraftforbrukere, og vurdere dette i sammenheng med forventet utvikling i kraftbehov, nettkapasitet og energisystemets behov for stabil kraftproduksjon.

Forslag 16

Stortinget ber regjeringen utrede hvordan Norge kan legge til rette for en forenklet og mer effektiv godkjenning av kjernekraftteknologi som allerede er godkjent av tilsynsmyndigheter i andre land med sammenlignbare sikkerhetsstandarder, for å redusere behandlingstid og regulatorisk risiko ved etablering av kjernekraft i Norge.

Forslag fra Høyre og Venstre:*Forslag 17*

Stortinget ber regjeringen fremme forslag til nødvendige endringer i relevant lovverk, som atomenergiloven, energiloven, strålevernloven og aktuelle forskrifter, slik at regelverket legger til rette for etablering og drift av kommersiell kjernekraftproduksjon i Norge.

Forslag 18

Stortinget ber regjeringen klargjøre hvordan ansvaret for kjernekraft skal organiseres i offentlig forvaltning, herunder om det bør etableres en egen nasjonal kjernekraftmyndighet eller om det best løses ved å påse at NVE og DSA har nødvendig kompetanse og ressurser for utbygging av kjernekraft i Norge, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Forslag 19

Stortinget ber regjeringen utrede hvordan man kan legge til rette for off-grid-løsninger for kjernekraft, for eksempel tilknyttet industri- og næringsområder, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Forslag 20

Stortinget ber regjeringen styrke nasjonal kompetanse innen kjernekraft gjennom forskning, utdanning og internasjonalt samarbeid.

Forslag 21

Stortinget ber regjeringen utrede fullverdig medlemskap i Euratom, herunder hvor mye forskningsmidler som kan tilfalle Norge gjennom en slik deltakelse, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Forslag 22

Stortinget ber regjeringen utvide Norsk nukleær dekommisjonering sitt mandat til også å kunne utrede løsninger for å håndtere fremtidig avfall fra kommersiell kjernekraftproduksjon, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Forslag 23

Stortinget ber regjeringen utrede ulike modeller og krav til hvordan private operatører fullt ut skal finansiere håndtering av radioaktivt avfall og dekommisjonering av eget kjernekraftverk, f.eks. etter modell fra Sverige, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte.

Forslag 24

Stortinget ber regjeringen ta initiativ til – innenfor Norges internasjonale forpliktelser – harmonisering, effektivisering, standardisering og samkjøring av de nasjonale regelverkene for kjernekraft med andre nordiske land.

Forslag 25

Stortinget ber regjeringen fullføre en norsk selvevaluering av samtlige 19 problemstillinger om infrastruktur tilknyttet kjernekraft som er inkludert i IAEAs «Milestone approach», og sende en forespørsel til IAEA om å foreta en gjennomgang av Norges forutsetninger for å etablere kjernekraft (en INIR-revisjon).

Forslag 26

Stortinget ber regjeringen jobbe for en regulatorisk oppdatering og utvikling, slik at det norske lovverket er tilrettelagt for forsvarlig og effektiv behandling av kon-

sesjonssøknader, og mulig etablering og drift av kjernekraft.

Forslag fra Høyre:*Forslag 27*

Stortinget ber regjeringen legge til rette for utbygging av kjernekraft i Norge, dersom private aktører selv finansierer utbygging, drift og dekommisjonering.

Forslag 28

Stortinget ber regjeringen utarbeide en helhetlig stortingsmelding eller tilsvarende sak for Stortinget med en nasjonal plan for tilrettelegging for kjernekraft i Norge.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti og Rødt:*Forslag 29*

Stortinget ber regjeringen tilslutte Norge Traktaten om forbud mot atomvåpen (TPNW).

Forslag fra Rødt:*Forslag 30*

Stortinget ber regjeringen sikre at utvikling og eventuell etablering av kjernekraft i Norge skjer under fullt statlig eierskap, kontroll og styring, av hensyn til nasjonal sikkerhet, beredskap og den langsiktige forvaltningen av kritisk infrastruktur og radioaktivt materiale.

Forslag 31

Stortinget ber regjeringen sikre at eventuell utvikling og etablering av kjernekraft i Norge skjer i tråd med prinsippet om hjemfallsrett, slik at eierskap over kjernekraftanlegg og tilhørende infrastruktur forblir under fellesskapets kontroll.

Forslag 32

Stortinget ber regjeringen sikre at utvikling og eventuell utbygging av kjernekraftteknologi i Norge skjer i tråd med IAEA-regimet og ikke bidrar til spredning av atomvåpen.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Rødt, Miljøpartiet De Grønne og Venstre.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og råar Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Stortinget ber regjeringen legge frem en stortingsmelding om kjernekraft.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 12. mai 2026

Mani Hussaini

leder

Aleksander Stokkebo

ordfører

**DET KONGELIGE
ENERGIDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortinget
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

25/2521-

13. april 2026

Representantforslag 191 S (2025-2026) – Om å tilrettelegge for kjernekraft i Norge

Jeg viser til oversendelse fra energi- og miljøkomiteen av 24. mars d.å. der det bes om vurdering av Dokument 8:191 S (2025-2026) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Tor Mikkel Wara, Morten Stordalen, Kristoffer Sivertsen, Erlend Wiborg, Bjørn Larsen og Rikard Spets, om å tilrettelegge for kjernekraft i Norge. Representantene har fremmet 13 forslag.

Det regjeringsoppnevnte kjernekraftutvalget leverte sin utredning 8. april i år, NOU 2026: 4 *Kjernekraft i Norge?* Utvalget har gjennomført en grundig gjennomgang og vurdering av ulike sider ved en eventuell fremtidig etablering av kjernekraft i Norge. Utredningen er omfattende, på om lag fem hundre sider, og gir et viktig og grundig kunnskapsløft om et komplekst tema.

Utvalget anbefaler at det ikke igangsettes en større prosess for introduksjon av kjernekraft i Norge nå. Utvalget er tydelig på at en beslutning om å etablere kjernekraft i Norge uansett må være resultat av en grundig og transparent behandling i Stortinget. Utvalget anbefaler at internasjonale anbefalinger og veiledninger fra Det internasjonale atomenergibyrådet følges, dersom det skal legges til rette for kjernekraft i Norge. En eventuell introduksjon av kjernekraft må bygge på IAEAs milepælstilnærming og norske demokratiske prosesser, for å sikre nødvendig tillit til prosessen.

Forslagene fra representantene angår i stor grad problemstillinger som utvalget har vurdert og gitt anbefalinger om. Et vesentlig poeng fra utredningen er at kjernekraft i Norge ikke kan etableres som et rent kommersielt prosjekt, slik mye annen kraftproduksjon kan. Staten vil uansett bli ansvarlig for vesentlige deler av risikoen, uavhengig av om kjernekraft etableres i privat eller statlig regi, eller om det tilkobles strømmarkedet eller isoleres til et enkelt

forbrukspunkt. Videre påpeker utvalget at dagens regelverk og myndighetsorganisering må gjennomgås. Utvalget viser også til ulike måter Norge kan tilknyttes Euratom. Dette er imidlertid prosesser som må skje etter at det eventuelt er fattet et prinsipielt standpunkt om å inkludere kjernekraft i energisystemet.

Kjernekraftutvalgets utredning må følges opp på en transparent og grundig måte, i samsvar med våre demokratiske og åpne prosesser. Energidepartementet har derfor sendt utvalgets rapport på offentlig høring, med en frist på seks måneder. Høringssvar og innspill som kommer i egne innspillmøter, må vurderes grundig. Dette bidrar til å sikre god demokratisk involvering, og legger til rette for at regjeringen deretter kan komme tilbake til Stortinget om kjernekraft i Norge.

Jeg anbefaler på denne bakgrunn at forslagene ikke vedtas.

Med hilsen

Terje Aasland

